رسالت
سال چهل و یکم ■ شماره ۱۱۳۲۱ ■ روزنامه صبح ایران

کارشناسان در هفته «هوای پاک» هشدار می‌دهند:

ضرورت مطالبه حق تنفس

قانون جامع هوای پاک در سال ۱۳۹۶ به تصویب مجلس رسید تا شاید گامی اساسی برای تنفس سالم شهروندان برداشته شود اما به رغم اینکه در قانون مذکور حداکثر سه سال برای انجام اقدامات عملی سلبی و ایجابی مؤثر پیش‌بینی شده بود، متأسفانه تا کنون که بیش از ۸ سال از تصویب و سپری شدن ۵ سال از مهلت مقرر در قانون می‌گذرد شاهد کمترین میزان در اجرای مفاد قانونی هوای پاک هستیم. این در حالی است که آلودگی هوا دیگر تنها یک هشدار نیست بلکه به تهدیدی روزمره برای سلامت شهروندان تبدیل شده و ماهیتی پایدار، ساختاری و در برخی حوزه‌ها پیچیده‌تر از گذشته دارد.

نتایج ۱۰ مطالعه علمی و سیاستی منتشرشده از تحلیل داده‌های کیفیت هوای تهران که در خبرگزاری ایرنا منتشرشده، حاکی از آن است که در سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲، اجرای قانون هوای پاک در برخی بخش‌ها با چالش‌هایی مواجه بوده است. تحلیل‌ها نشان می‌دهد که برای اثربخشی بیشتر سیاست‌ها، شناسایی نظام‌مند عوامل مؤثر بر آلودگی از طریق روش‌هایی مانند مدل‌سازی ساختاری تفسیری (ISM) ضروری است. پژوهش‌ها تأکید دارند که گام‌های سیاستی باید همراه با نظارت پیوسته، ارتقای زیرساخت‌های پایش و به‌روزرسانی ابزارهای کنترلی دنبال شود. اما واقعیت این است که اقدامات فعلی بیشتر جنبه رفع تکلیف دارد تا دستیابی به نتیجه، حال اینکه باید رویکرد نتیجه‌محور جایگزین شود تا کاهش محسوس روزهای آلوده به‌عنوان هدف عملیاتی دنبال شود در غیر این صورت مشکل آلودگی هوا حل نخواهد شد.

«حسین اصلی‌پور» و همکاران او در مقاله‌ای با عنوان «شناسایی معیارهای کلیدی برای ارزیابی خط مشی‌های آلودگی هوا در ایران»، اجرای قانون هوای پاک را در گروی تأمین منابع مالی پایدار دانسته و نوشته‌اند: «گرچه طبق قانون هوای پاک دولت موظف است از محل صرفه جویی ناشی از بهبود مدیریت سوخت، زمینه نوسازی ناوگان حمل‌ونقل عمومی و جایگزینی خودروهای فرسوده را فراهم کند، اما کارشناسان معتقدند وابستگی کامل سیاست‌ها به بودجه دولتی اجرای آن‌ها را ناپایدار و آسیب‌پذیر می‌کند. به همین دلیل پیشنهاد می‌شود اقدامات کاهش آلودگی هوا خودگردان و مبتنی بر منابع مالی پایدار باشند تا با تغییر دولت‌ها یا کاهش بودجه، اجرای راهکارها مختل نشود.»

پژوهش حسین اصلی‌پور و همکاران او نشان می‌دهد که «در سطح پیامد و آثار میان‌مدت خط مشی‌های آلودگی هوا، یکی از مهم‌ترین معیارها، توان سیاست‌ها در ایجاد بازدارندگی و کاهش رفتارهای آلاینده است. هرچند قانون به طور صریح هرگونه اقدام آلاینده را ممنوع اعلام کرده، اما در عمل ابزارهای بازدارنده لازم برای جلوگیری از این رفتارها فراهم نشده و ضمانت‌های اجرایی کافی وجود ندارد. از سوی دیگر، یکی از معیارهای مهم در این بخش، مدیریت هوشمند و فناورانه آلودگی هوا است؛ به بیان دیگر، مسئله آلودگی هوا تنها یک موضوع فنی نیست و ابعاد مدیریتی و اطلاعاتی گسترده‌ای دارد.»(۱)

کارشناسان معتقدند توسعه دولت الکترونیک، بهره‌گیری از فناوری‌های نو و تقویت سیستم‌های جمع‌آوری داده می‌تواند کیفیت شاخص‌ها، اطلاعات و تصمیم‌گیری‌ها را بهبود دهد، زیرا ضعف فعلی در داده‌ها باعث شده شاخص‌ها دقیق عمل نکنند و ابعاد اقتصادی و اجتماعی پیامدهای آلودگی کمتر مورد توجه قرار گیرد.

در کنار این موارد، آموزش و آگاه‌سازی عمومی نقش مهمی در پیامدهای میان‌مدت دارد. قانون هوای پاک سازمان صداوسیما و رسانه‌های دولتی را موظف کرده که با هزینه کمتر و در قالب برنامه‌های آموزشی به فرهنگ‌سازی درباره آلودگی هوا کمک کنند. از آنجا که آلودگی هوا مسئله‌ای فراگیر و ملی است، همکاری‌های منطقه‌ای، هماهنگی نهادهای مختلف و هم‌افزایی میان سه قوه اهمیت زیادی دارد اما واقعیت این است که ناهماهنگی میان دستگاه‌ها از سازمان محیط زیست و وزارت بهداشت گرفته تا وزارت صنعت، پلیس راهور و وزارت کشور یکی از مهم‌ترین موانع اجرای درست سیاست‌ها است. به همین دلیل کارشناسان تشکیل یک کمیته فرابخشی سه قوه‌ای را راهکاری مؤثر برای نظارت بر اجرای سیاست‌ها و ایجاد هماهنگی میان نهادها می‌دانند.

همان گونه که حسین اصلی‌پور و همکاران اوبه درستی اشاره می‌کنند؛ هوای پاک تنها حق نسل حاضر نیست و حفاظت از آن باید به گونه‌ای باشد که حقوق نسل‌های آینده تضییع نشود؛ این موضوع مسئله عدالت بین نسلی را به عنوان یکی از معیارهای کلیدی ارزیابی خط مشی‌های آلودگی هوا برجسته می‌کند.

کارشناسان معتقدند تصمیم‌گیری‌ها نباید صرفا بر اساس منافع کوتاه‌مدت یا سود سازمان‌ها شکل گیرد و منافع عمومی و نسل‌های آینده باید اولویت داشته باشند. علاوه بر این، استفاده از رویکردهای علمی و پژوهشی در مدیریت آلودگی هوا نشان داده است که اقدامات مبتنی بر دانش و فناوری مؤثرتر از اقدامات غیرعلمی مثل آب پاشی هستند و باعث کاهش واقعی آلاینده‌ها می‌شوند.

یکی از محورهای اساسی در بلندمدت مشارکت فعال مردم است. ارتقای حساسیت‌های زیست محیطی شهروندان و آموزش‌های محیط زیستی می‌تواند مشارکت عمومی را افزایش دهد و اجرای خط مشی‌ها را پایدارتر کند، زیرا بدون حضور مردم، موفقیت برنامه‌های کاهش آلودگی هوا محدود و ناکافی خواهد بود. همچنین انسجام و هماهنگی میان نهادهای مسئول در سطح ملی و منطقه‌ای از قبیل سازمان محیط زیست، وزارتخانه‌ها و نهادهای اجرایی، برای اجرای مؤثر سیاست‌ها حیاتی است. فقدان چنین هماهنگی‌هایی موجب اقدامات متضاد و کاهش اثربخشی سیاست‌ها و برزمین ماندن قانون هوای پاک شده است.

ساسان نویدی نیز در مقاله‌ای با عنوان «حق گمشده تنفس هوای پاک» از عدم توجه به مسئله آلودگی هوا و بر زمین ماندن قانون هوای پاک انتقاد کرده است. او در این باره نوشته: «تهران از سال ۱۳۹۷ تا دی ماه ۱۴۰۳ فقط ۹۴ روز هوای پاک داشته و میانگین روزهای پاک از ۲۳ روز در دهه ۸۰ به کمتر از ۵ روز در سال‌های اخیر سقوط کرده است؛ قانون جامع هوای پاک که هشت سال پیش با شعار «هوای پاک، حق نفس» ابلاغ شد، به دلیل نبود اراده جدی، مقاومت وزارتخانه‌های پرنفوذ و ضعف نظارت، عملا اجرا نشده و پایتخت را به یکی از آلوده‌ترین شهرهای جهان تبدیل کرده است.»

نویدی با استناد به داده‌های سامانه پایش کیفی هوای کشور عنوان کرده است: «از ابتدای سال ۱۳۹۷ تا ۱۷ دی ۱۴۰۳، تهران تنها ۹۴ روز هوای پاک را تجربه کرده و میانگین روزهای پاک آن از حدود ۲۳ روز در دهه ۸۰ به کمتر از ۵ روز پس از سال ۱۴۰۰ سقوط کرده است. این آلودگی غیرقابل تحمل و خطرناک که به‌ویژه در روزهای گذشته به دلیل مازوت‌سوزی و سایر آلاینده‌ها مانند تردد موتورسیکلت‌ها و خودروهای غیراستاندارد و مهم‌تر از همه نبود بارندگی به سطح خطرناک و غیرقابل تحملی رسیده بود، حاصل یک «بحران سیاستی-اجرایی چندلایه» است که در آن قانون هوای پاک به‌عنوان یک چارچوب قانونی نسبتا جامع، به دلیل موانع ساختاری، نهادی و سیاسی، در مرحله اجرا با شکست مواجه شده است.»

«قانون هوای پاک» در تیرماه ۱۳۹۶ در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و پس از تأیید شورای نگهبان، در ۱۶ مرداد ۱۳۹۶ توسط رئیس جمهور وقت (حسن روحانی) ابلاغ گردید. این قانون با پوشش جامع منابع آلاینده، نشان می‌دهد مجلس وقت درکی صحیح از ریشه‌های مشکل داشته است. با این حال، آمار فاجعه‌بار کاهش روزهای پاک به کمتر از ۵ روز در سال، گواهی بر این است که تصویب قانون به تنهایی کافی نیست. نویدی تصریح کرده: «این شکاف، ناشی از فقدان اراده سیاسی قاطع و ناهماهنگی مزمن بین دستگاه‌های دولتی است که به دلیل ملاحظات اقتصادی و سیاسی، تمایلی به تحمل هزینه‌های اجرای قانون ندارند و سازمان محیط زیست نیز به‌عنوان نهاد ناظر، از اقتدار و ابزار کافی برای وادار کردن فشار بر آن‌ها برخوردار نیست.»

حل مسئله آلودگی هوا، اولویت اصلی دولت‌ها نبوده است

مواجهه دائمی با آلودگی هوا پیامدهای سلامتی شدید و گسترده‌ای دارد که مهم‌ترین آن‌ها شامل آسیب به سیستم تنفسی (مانند تشدید آسم، برونشیت مزمن و افزایش خطر سرطان ریه) و سیستم قلبی-عروقی (مانند سکته قلبی و مغزی) می‌شود. این آلاینده‌ها می‌توانند از سد خونی-مغزی عبور کرده و به سیستم عصبی مرکزی آسیب برسانند و سبب مشکلات شناختی، زوال عقل و اختلالات رشدی در کودکان شوند. علاوه بر این، تماس مداوم با ذرات ریز می‌تواند باعث ایجاد التهاب سیستمیک در بدن، تضعیف سیستم ایمنی و افزایش حساسیت به بیماری‌های دیگر شود.

احمد طاهری، سرپرست مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست، در گفت‌وگو با پیام ما مهم‌ترین دلایل اجرا نشدن قانون هوای پاک را کمبود بودجه، ضعف سیاست‌گذاری و ناهماهنگی مدیریتی بین دستگاه‌ها می‌داند. او می‌گوید با وجود پیشرفت‌هایی مانند افزایش اسقاط خودروهای فرسوده از تنها ۱۰ هزار دستگاه در سال ۱۳۹۹ به ۳۵۰ هزار دستگاه در سال ۱۴۰۳ و تأمین ۳۰۰ میلیون لیتر مازوت کم‌گوگرد برای نیروگاه‌ها، همچنان فاصله زیادی با تکالیف قانونی وجود دارد؛ به گفته این مقام مسئول تولید سوخت استاندارد توسط وزارت نفت ناکافی است، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر بسیار کند پیش می‌رود و میزان اسقاط خودروها هنوز با حجم تولید و نیاز کشور همخوانی ندارد.

آنطور که ساسان نویدی در مقاله خود تحلیل کرده، «به نظر می‌رسد حل مسئله آلودگی هوا در عمل، در اولویت اصلی دولت‌ها نبوده است. اقدامات انجام شده، مانند افزایش آمار اسقاط خودرو، در مقایسه با عمق بحران (۱۲۷ روز ناسالم در سال) ناچیز و کند است. این رویکرد به جای حل مسئله بر اساس پیشگیری، یک مدیریت بحران واکنشی است؛ به طوری که تنها با اوج‌گیری آلودگی در فصل زمستان، اقدامات مقطعی مانند تعطیلی مدارس در دستور کار قرار می‌گیرد، بدون آنکه ریشه‌های مشکل (مانند تردد میلیون‌ها خودروی فرسوده و سوخت غیراستاندارد) هدف قرار گیرد.»

در همین حال مهلقا کاشفی و عباس محمدی دو کنشگر برجسته محیط زیست در گفت‌وگو با پیام ما، دلایل اصلی عدم اجرای قانون هوای پاک را هزینه‌بر بودن قانون، مقاومت دستگاه‌های اجرایی و نبود اراده سیاسی می‌دانند. کاشفی تأکید می‌کند که از سال ۱۳۹۶ تاکنون تقریبا هیچ اقدام مؤثری صورت نگرفته؛ تحریم و کمبود بودجه بهانه شده تا خودروها و ناوگان فرسوده اسقاط نشود، وزارت نفت سوخت استاندارد تولید نکند و وزارت نیرو همچنان به مازوت‌سوزی در نیروگاه‌ها ادامه دهد. او از بی‌جوابی نهادهایی مانند مجلس، فراکسیون محیط زیست، سازمان بازرسی کل کشور و وزارت بهداشت پس از ارسال نامه‌های متعدد انتقاد می‌کند. عباس محمدی نیز معتقد است بسیاری از قوانین از جمله قانون هوای پاک «برای اجرانشدن» نوشته یا نگه داشته می‌شوند؛ هزینه زیاد اجرا برای شهرداری‌ها، صنایع و وزارتخانه‌ها، همراه با نفوذ بالای این نهادها و نبود اقتدار قانونی کافی، باعث می‌شود مسئولان به راحتی از زیر بار مسئولیت شانه خالی کنند و حتی بهانه‌هایی مانند تحریم را برای نصب نکردن تجهیزات ساده کنترل آلودگی (مانند کنیستر خودرو) بپذیرند. هر دو کنشگر تأکید دارند که این بی‌عملی سال‌هاست ادامه دارد و عواقب آن اکنون با مرگ‌های منتسب به آلودگی هوا و صدرنشینی تهران در فهرست آلوده‌ترین شهرهای جهان کاملا آشکار شده است.

در این میان، ساسان نویدی معتقد است: «تحریم» و «کمبود بودجه» اگرچه واقعی هستند، اما به یک چرخه معیوب برای توجیه بی‌عملی تبدیل شده‌اند. این امر همراه با «فقدان یک سیستم شفاف و الزام‌آور پاسخگویی» است؛ به‌طوری که نهادهای نظارتی مانند مجلس و سازمان بازرسی کل کشور در قبال عدم اجرای قانون توسط وزارتخانه‌های متخلف، واکنش مؤثری نشان نمی‌دهند و شهروندان نیز راهی برای پیگیری قانونی و مؤثر ندارند.

بنابراین بحران آلودگی هوای تهران و سایر کلانشهرها، دیگر یک مشکل فنی یا حتی صرفا زیست‌محیطی نیست و این وضعیت نشان می‌دهد که سیستم اداری کشور فاقد ظرفیت نهادی، انسجام درونی و اراده لازم برای حل مسائل پیچیده و بین‌بخشی است. تا زمانی که اجرای قانون هوای پاک به یک «اولویت ملی فرابخشی» با پشتیبانی مستقیم بالاترین سطح تبدیل نشود و مکانیسم‌های نظارتی و پاسخگویی شفاف برای مجبور کردن تمام دستگاه‌ها به انجام تکالیفشان ایجاد نگردد، این روند نزولی و عواقب شدید سلامتی آن ادامه خواهد یافت.

آلودگی هوا، یک تهدید بزرگ

نویدی در ادامه تصریح کرده است که پایتخت (و سایر کلانشهرهای ایران) نشان داد که بحران آلودگی هوا از یک مشکل زیست‌محیطی به یک تهدید بزرگ برای امنیت ملی و «اورژانس سلامت عمومی» تبدیل شده است. امنیت ملی تنها به تهدیدات خارجی محدود نمی‌شود، بلکه تشدید نارضایتی از موضوع آلودگی، کاهش شدید بهره‌وری اقتصادی و تحمیل هزینه‌های گزاف بهداشتی که بنیان‌های جامعه را تضعیف می‌کنند، به مراتب مخرب‌تر هستند. در شرایط کنونی که آلودگی هوا به‌عنوان یک اورژانس همیشگی، سلامت نسل حاضر و آینده را تهدید می‌کند، بی‌عملی دولت نه یک کاستی اداری، بلکه یک قصور بزرگ در حفاظت از امنیت و سلامت عمومی تلقی می‌شود. دیگر نمی‌توان با بهانه‌هایی مانند کمبود بودجه یا تحریم آلودگی هوا را نادیده گرفت و یا توصیه کرد چشم به آسمان دوخت تا باران باریدن بگیرد و آلودگی‌ها را بشوید و با خود ببرد.

نباید فراموش کرد که هزینه اقتصادی آلودگی هوا فراتر از رقم‌های کلان مستقیم است و به‌عنوان عاملی بازدارنده برای توسعه پایدار عمل می‌کند. این هزینه‌ها شامل تحمیل بار مالی سنگین بر سیستم بهداشت و درمان به خاطر درمان بیماری‌های ناشی از آلودگی، کاهش شدید بهره‌وری نیروی کار به دلیل غیبت‌های مکرر و کاهش کارایی، خسارت به محصولات کشاورزی و منابع طبیعی، و کاهش سرمایه انسانی در بلندمدت به دلیل تأثیرات مخرب بر رشد شناختی کودکان است. علاوه بر این، آلودگی هوا با کاهش کیفیت زندگی، باعث دافعه سرمایه‌گذاری خارجی و کاهش درآمدهای گردشگری می‌شود.

لزوم شکل‌گیری ائتلاف ملی برای هوای پاک

۲۸ شهریور ۱۴۰۴، جمعی از فعالان محیط زیست و شهروندان دغدغه‌مند در نامه‌ای رسمی به رئیس جمهور، رئیس بازرسی کل کشور، وزیر بهداشت، رئیس فراکسیون محیط زیست مجلس و رئیس سازمان محیط زیست، خواستار اجرای دقیق قانون هوای پاک شدند.

فعالان محیط زیست در این نامه خواستار حمایت و مشارکت متخصصان در برنامه‌ریزی و اجرای راهکارهای بهبود کیفیت هوا شدند.

در این شرایط شکل‌گیری یک «ائتلاف ملی برای هوای پاک» متشکل از تشکل‌های مردمی معتبر، نهادهای تخصصی پزشکی و فنی، اتحادیه‌های کسب‌وکار، رسانه‌ها و شخصیت‌های اثرگذار اجتماعی ضروری است. چنین ائتلافی به‌عنوان یک نیروی محرکه قدرتمند و فرابخشی عمل می‌کند و با هدف نظارت مستمر بر عملکرد دستگاه‌ها، انتشار گزارش‌های شفاف دوره‌ای از وضعیت اجرای قانون، و سازماندهی شکایت‌های جمعی از دستگاه‌های متخلف، یک مکانیسم نظارتی مردمی و غیرقابل انکار ایجاد خواهد کرد. با متمرکز کردن صدای پراکنده شهروندان و تبدیل آن به یک مطالبه ساختاریافته و مستدل، چنین ائتلافی هزینه بی‌عملی دولت در این بخش را به شدت افزایش داده و دولت را مجبور می‌کند که حل بحران آلودگی هوا را به‌عنوان یک ضرورت فوری در دستور کار قرار دهد.

پی‌نوشت:

۱- این مقاله در ایران منتشرشده و «رسالت» آن را صرفا بازنشر کرده است.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر آرای شماره ۹۰۷۰-۹۴۱۵-۱۴۰۴/۸/۱۱-۱۴۰۴ هیات پنجم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سید علی شیخ الاسلامی فرزند سید عبداله در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۶۶۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۰۶۸/۸۰ مترمربع، از مالکیت اولیه صالح احمدی سوربافی.

۲) آقای محسن حیدری فرزند ذوالفقار در شادنانک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۴۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۶۷/۷۴ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۶ اصلی.

۳) آقای ناصر محمدی علی آباد فرزند رحمان و آقای سرتیپ ایمانی فرزند رزاق بالمناصفه در شادنانک یک باب خانه به مساحت ۲۶۷/۲۴ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۱۱۴ فرعی از ۸۲ اصلی.

۴) آقای حمید اسماعیل نیا کیوی فرزند قربان در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۸۶۲/۱۳ مترمربع، از مالکیت اولیه حاج احمد قنبری واحمد احمدی.

۵) آقای سید علی پور کیوی فرزند نادر در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۴۸ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۴۲۲/۷۵ مترمربع، از مالکیت اولیه شیرعلی اسدی.

۶) آقای ناصر نوروزی شویر فرزند اللهویردی در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۴۹ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۸۸۱/۴۵ مترمربع، از مالکیت اولیه کلام نوروزی.

۷) آقای بیت اله سخنور گیوی فرزند رستم در شادنانک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۵۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۱۱۸۱/۲۰ مترمربع، از مالکیت اولیه بیت اله سخنور.

۸) آقای بیت اله سخنور گیوی فرزند رستم در شادنانک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۵۱ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۷۵۵۳/۵۷ مترمربع، از مالکیت اولیه بیت اله سخنور.

۹) آقای عبداله اصغری نوشه‌ائلو فرزند فتح اله در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۲ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۹۵۲/۵۳ مترمربع، از مالکیت اولیه حاج احمد قنبری.

۱۰) آقای کیوان خیراندیش فرزند محمد در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۳ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۸۰۸/۳۹ مترمربع، از مالکیت اولیه محمد خیراندیش.

۱۱) آقایان جابر و محمد و رامین همگی قنبری کیوی فرزندان محمود در اثلائا (هرکدام دو دانگ) شنداک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۴ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۵۷۲/۵۷ مترمربع، از مالکیت اولیه حاج احمد قنبری.

۱۲) آقای حمید اسماعیل نیا کیوی فرزند قربان در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۸۶۲/۱۳ مترمربع، از مالکیت اولیه حاج احمد قنبری واحمد احمدی.

۱۳) آقای حمداله قنبری فرزند احمد در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۶ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۰۵۶/۷۰ مترمربع، از مالکیت اولیه حاج احمد قنبری واحمد احمدی.

۱۴) آقای موحد مولایی فرزند محمود در شادنانک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۵۷ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۵۶۳/۰۰ مترمربع، از مالکیت اولیه گل آقا مولایی.

۱۵) آقای باب اله مصطفائی کیوی فرزند ذبیح اله در شادنانک یک باب مغازه به پلاک ۶۵۵۸ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۲/۹۷ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۲۸۱ فرعی از ۸۲ اصلی.

۱۶) خانم الهام ابراهیمی فرزند محرم در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۵۹ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۶۳/۴۹ مترمربع، از مالکیت اولیه حسین صالح زاده.

۱۷) آقای عبدالرضا عزتی کیوی فرزند عبداله در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۵۵/۶۴ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۰۵۷ فرعی از ۸۲ اصلی.

۱۸) خانم مهین دخت نوری کیوی فرزند اکبر در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۱ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۲/۰۳ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۱۱۴ فرعی از ۸۲ اصلی.

۱۹) خانم ملکه علی اکبری فرزند رمضان و آقای سرتیپ ایمانی فرزند رزاق بالمناصفه در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۲ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۸۷/۴۶ مترمربع، از مالکیت اولیه قسمتی از پلاک ۱۱۲۵ فرعی از ۸۲ اصلی.

۲۰) خانم پریوش آرازش سونه زار فرزند بیرام در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۳ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۹۶/۶۶ مترمربع، از مالکیت اولیه جمشید امیرپور (۲۱) آقای عبداله حاتمی شیوسارلو فرزند علی در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۴ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۵۷۴/۳۲ مترمربع، از مالکیت اولیه علی حاتمی.

(۲۲) خانم سلیانه آذرشب فرزند بیاز در شادنانک یک باب خانه به پلاک ۶۵۶۵ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۶۷/۲۰ مترمربع، از مالکیت اولیه غلامعلی صیامی.

(۲۳) آقای صداقت نظری فرزند محسن در شنداک یک باب مغازه به پلاک ۶۵۶۶ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۰۳۳ مترمربع، از مالکیت اولیه اکبر بلاشی.

(۲۴) شهرداری گیوی در شنداک یک قطعه پارک به پلاک ۶۵۶۷ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۷۷۵/۰۰ مترمربع، از مالکیت اولیه بیژن امیرپور.

(۲۵) آقای صداقت ملکیان فرزند ملک در شادنانک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۶۸ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۸۱۷/۱۷ مترمربع، از مالکیت اولیه احمد خانی.

(۲۶) خانم الهه افشارماجلان فرزند داریوش و خانم نازخانم شکیبا قاراب فرزند مهرعلی بالمناصفه در شنداک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۶۹ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۸۶۷/۰۰ مترمربع، از مالکیت اولیه حسین صالح زاده.

(۲۷) آقای اژدر باغبانی فرزند فتح اله در شنداک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۷۰ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۳۹۸/۹۷ مترمربع، از مالکیت اولیه احتشام نبوی.

(۲۸) آقای عبداله اصغری توشمانلو فرزند فتح اله در شنداک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۷۱ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۵۰۵۲/۱۸ مترمربع، از مالکیت اولیه بیرعلی قربانزاده

(۲۹) آقای شاهرخ حمداله پور فرزند حمداله در شنداک یک قطعه باغ به پلاک ۶۵۷۲ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۱۶۱/۵۸ مترمربع، از مالکیت اولیه صالح احمدی.

(۳۰) خانم خانمتاج محمدی تربزق فرزند علی کشاد در شنداک یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۶۵۷۳ فرعی از ۸۲ اصلی واقع در گیوی بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۷۵۵/۴۲ مترمربع، از مالکیت اولیه حاجعلی سخنور.

لذا با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد تا چنانچه اشخاص ذینفع نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین نوبت آگهی به مدت ده‌ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ی ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ انتشار اولین نوبت آگهی اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض مطابق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. لازم به توضیح میباشد که صدور سند مالکیت براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

م الف: ۵/۴۸۳

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۰/۱۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۳۰

جابر قنبری-رییس ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۱- برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۶۰۰۵۰۱۷۱۴۵ مورخه ۱۴۰۴/۹/۱۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نهاوند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی پرونده کلاسه ۰۷۹۴-۱۴۰۴۱۱۴۴۲۶۰۰۵۰۰۰ آقای مراد ذوالفقاری به ش. ش ۱۰۱۶ و به ش. م ۳۹۶۰۶۸۷۸۵۰ صادره نهاوند فرزند علی مراد در شنداک یک قطعه زمین مزروعی آبیز به مساحت ۲۶۵۰/۰۱ مترمربع قسمتی از پلاک ثبتی اعرفی از ۶۷ اصلی (۲۱ اصلی) بخش ۲ نهاوند اراضی روستای بیان قرار دارد انتقالی از مالک رسمی ملک (خانم آقا جافی) محرز گردیده است که حقوق ارتفاقی آن عبارت است از: با حقابه طبق قانون مقررات توزیع عادلانه آب از نهر فایزمان لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۰/۱۵

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۳۰ م الف ۴۷۲

حسین مرادی-رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر برای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۹۰۰۱۴۰۲۲ مورخ ۱۴۰۴/۹/۲۰ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم سهراب ذوالفقارخانی فرزند وردی به ش. ش ۲ و کدملی ۵۳۰۹۷۲۲۹۷۲ در شنداک یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۱۸۴/۴۲ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۶ اصلی واقع در مزرعه شرف آباد بخش ۳، شاهرود خریداری از مالکیت رسمی مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین نوبت آگهی به مدت ده‌ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر تسلیم و پس از انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ذیغ نسبت به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد تا